

ПРАВИЛНИК ЗА УСТРОЙСТВОТО И ДЕЙНОСТТА НА ГАРАНЦИОННИЯ ФОНД

Издаден от Комисията за финансов надзор

*Обн. ДВ. бр.74 от 8 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.40 от 18 Май 2007г.,
изм. ДВ. бр.6 от 23 Януари 2009г.*

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. С този правилник се уреждат устройството и дейността на Гаранционния фонд, наричан по-нататък "фонда".

Чл. 2. (1) Фондът е юридическо лице със седалище София, което извършва плащанията по чл. 28 към увредени лица и възстановява плащания на компенсационни органи по чл. 34 във връзка със задължителните застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите по раздел II, буква "А", т. 10.1 от приложение № 1 към Кодекса за застраховането (КЗ) и "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз по раздел II, буква "А", т. 1 от приложение № 1 към КЗ, наричани по-нататък съответно задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и задължителна застраховка "Злополука".

(2) Към фонда се създава Информационен център за целите на предоставяне на възможност на увредените лица да получат обезщетение по задължителните застраховки "Гражданска отговорност" и "Злополука".

(3) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Органите на Гаранционния фонд управляват обезпечителния фонд по чл. 311д от Кодекса за застраховането и изпълняват другите задължения, предвидени с част шеста "А" от Кодекса за застраховането.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Фондът не е застраховател по смисъла на КЗ.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Фондът има знак и печат с наименованието си.

Чл. 3. (1) Във финансирането и управлението на фонда участват застрахователите със седалище във:

1. Република България, които са получили лиценз за застраховане по раздел II, буква "А", т. 1 или т. 10.1 от приложение № 1 към КЗ;

2. трета държава, които извършват дейност в Република България чрез клон, регистриран по Търговския закон, и са получили лиценз за застраховане по раздел II, буква "А", т. 1 или т. 10.1 от приложение № 1 към КЗ;

3. (В сила от 01.01.2007 г.) държава членка, които извършват дейност в Република България при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги по застраховките, влизащи в обхвата на раздел II, буква "А", т. 1 или т. 10.1 от приложение № 1 към КЗ.

(2) Застрахователите по ал. 1, които са получили лиценз или извършват дейност в Република България при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги само по застраховка по раздел II, буква "А", т. 1 от приложение № 1 към КЗ, участват във финансирането и управлението на фонда след сключването на първия застрахователен договор по задължителна застраховка "Злополука". Застрахователите по изречение първо не участват във финансирането и управлението на фонда, когато лицензът по раздел II, буква "А", т. 1 от приложение № 1 към КЗ е бил издаден само за част от рисковете по този вид застраховка и

изключва рисковете по задължителна застраховка "Злополука".

(3) В 7-дневен срок от възникване на основанията по ал. 1 или 2 застрахователят уведомява управителния съвет на фонда и посочва свой представител в Съвета на фонда. Изпълнителният директор на фонда вписва обстоятелствата по изречение първо в списък, който се публикува на страницата на фонда в Интернет.

Чл. 4. Застрахователите по чл. 3, ал. 1 предоставят в Информационния център справки за сключените и прекратените застрахователни договори по задължителните застраховки "Гражданска отговорност" и "Злополука". Справки по задължителна застраховка "Злополука" не се представят само когато лицензът по този вид застраховка е бил издаден за част от рисковете по нея и изключва рисковете по задължителната застраховка "Злополука".

Раздел II. Управление на фонда

Чл. 5. Органи на фонда са:

1. Съветът;
2. управителният съвет;
3. изпълнителният директор.

Чл. 6. Съветът се състои от представителите на застрахователите по чл. 3, ал. 3. За участие в заседанията на Съвета лица, оправомощени да представляват застрахователя, които не са вписани в списъка по чл. 3, ал. 3, се легитимират с удостоверение за актуална съдебна регистрация. Пълномощниците се легитимират с удостоверение за актуална съдебна регистрация и с изрично пълномощно с нотариална заверка на подписа на лице, оправомощено да представлява застрахователя - в този случай не се допуска преупълномощаване.

Чл. 7. (1) Съветът:

1. определя броя, избира и освобождава членовете на управителния съвет и определя възнагражденията им;
2. избира и освобождава изпълнителния директор измежду членовете на управителния съвет и определя възнаграждението му, както и реда на заместване при отсъствието му;
3. осъществява надзор върху дейността на управителния съвет;
4. (доп. - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) приема годишния финансов отчет и доклад на управителния съвет за дейността на фонда;
5. приема годишния бюджет на фонда;
6. предлага на Комисията за финансов надзор, наричана по-нататък "комисията", размера на вноските на застрахователите;
7. предлага на комисията размера на допълнителните вноски на застрахователите;
8. приема решения относно общите принципи за инвестиране на средствата на фонда;
9. (изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) приема правила, съобразени със съдебната практика, относно процедурата за уреждане на претенции за вреди вследствие на смърт или телесни увреждания.
10. (отм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) За осъществяване на надзорните си правомощия Съветът ежегодно избира одитори, определя тяхното възнаграждение и приема техния годишен доклад.

(3) Съветът прави предложението по ал. 1, т. 6 ежегодно, но не по-късно от 31 октомври.

(4) Правилата по ал. 1, т. 9 са публични. Фондът ги публикува на страницата си в Интернет и осигурява безплатен достъп до тях. Съветът ги предоставя заедно с последващите изменения и

допълнения в тях на комисията в 7-дневен срок от приемането им.

Чл. 8. (1) Съветът провежда заседания най-малко два пъти годишно. Заседанието е законно, ако на него са представени повече от половината от застрахователите с право на участие в управлението на фонда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Заседанията на Съвета се свикват от управителния съвет по негова инициатива или по искане най-малко на една трета от застрахователите по чл. 3. Заседанието се свиква чрез писмена покана, получена от всеки от застрахователите с право на участие в управлението на фонда не по-късно от 14 дни преди датата на заседанието, или чрез покана, обнародвана в "Държавен вестник" не по-късно от 14 дни преди датата на заседанието. В срока по изречение второ управителният съвет уведомява писмено по реда на ал. 3 заместник-председателя на комисията, ръководещ управление "Застрахователен надзор", наричан по-нататък "заместник-председателят".

(3) Поканата за заседанието трябва да съдържа датата, часа и мястото на провеждането му, въпросите, включени в дневния ред, както и проектите на решения по тях. Съветът може да приема решения по въпроси, които не са включени в дневния ред, само ако на заседанието са представени всички застрахователи с право на участие в управлението на фонда и всички са съгласни въпросът да бъде разгледан.

(4) Всеки застраховател по ал. 1 има право на един глас в заседанията на Съвета.

(5) Решенията на Съвета се приемат с мнозинство повече от половината от присъстващите застрахователи.

(6) За всяко заседание на Съвета се избира председател и секретар.

(7) За заседанията се води протокол, който се подписва от председателя и секретаря.

(8) Управителният съвет предоставя на застрахователите, които имат право на участие в управлението на фонда, и на комисията препис от протокола на заседанието на Съвета в 7-дневен срок от провеждането му.

Чл. 9. (1) Фондът се управлява от управителен съвет, който се състои от 5 до 7 членове - физически лица.

(2) Мандатът на управителния съвет е 4 години. Член на управителния съвет може да бъде преизбиран без ограничения. Един застраховател или застрахователна група не могат да участват в управителния съвет посредством повече от едно лице.

(3) Член на управителния съвет може да бъде физическо лице, което отговаря на изискванията по чл. 13, ал. 1 и 3 КЗ и чл. 14, ал. 2 от същия кодекс.

(4) Изпълнителният директор на фонда трябва да отговаря на изискванията по чл. 13, ал. 1, 3 и 4 КЗ и чл. 14, ал. 1 от същия кодекс.

(5) Лицата по ал. 3 и 4 подлежат на одобряване от заместник-председателя по реда на чл. 13, ал. 6 и 7 КЗ. Прилага се и чл. 13, ал. 5 КЗ.

Чл. 10. (1) Членовете на управителния съвет и изпълнителният директор се освобождават предсрочно с решение на Съвета:

1. при отзоваване на лицата от застрахователите, които са ги предложили;
2. по тяхно писмено искане, отправено до Съвета;
3. при извършени груби или системни нарушения на КЗ, Закона за Комисията за финансов надзор или на актовете по прилагането им или когато с действията си застрашават интересите на увредените лица;
4. при трайна фактическа невъзможност да изпълняват задълженията си за повече от 3 месеца;
5. при извършено умишлено престъпление от общ характер, установено с влязла в сила присъда;
6. ако престане да отговаря на изискванията на чл. 9;

7. при неучастие без основателни причини в три или повече последователни заседания на управителния съвет.

(2) Управителният съвет свиква извънредно заседание на Съвета в едномесечен срок от узнаване за настъпването на обстоятелството по ал. 1.

(3) При предсрочно освобождаване или при смърт на член на управителния съвет на фонда Съветът избира нов член за остатъка от мандата по реда на ал. 2. Застрахователят, който е предложил освободения член, има право да предложи нов кандидат. Ако съответният застраховател не предложи кандидат, Съветът избира нов член на управителния съвет по общия ред.

Чл. 11. (1) Управителният съвет:

1. (изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) избира председател на управителния съвет измежду своите членове, който свиква и ръководи заседанията му;

2. определя административно-управленската структура на фонда, приема щатното разписание и вътрешните правила за работната заплата във фонда;

3. определя размера на възнагражденията на служителите на фонда;

4. организира и отговаря за събирането на средствата на фонда;

5. следи за редовното изплащане на дължимите към фонда вноски от застрахователите;

6. разглежда и се произнася по претенции за изплащане на обезщетения;

7. взема решения относно инвестирането на средствата на фонда при спазване на законовите изисквания и решенията на Съвета;

8. приема проекта на годишен бюджет на фонда и го представя на Съвета;

9. организира, контролира и отговаря за законосъобразното и целевото разходване на средствата на фонда;

10. изготвя годишен доклад за дейността на фонда и го представя на Съвета;

11. взема решения за участието на фонда в специализирани международни организации на институции с аналогичен предмет на дейност и в мероприятия, организирани от такива организации;

12. одобрява споразумения за сътрудничество на фонда с държавни институции и обществени организации в страната и в чужбина във връзка с осъществяваната от него дейност;

13. (доп. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) приема вътрешни правила за организацията и дейността на фонда и правила относно процедурата за уреждане на претенции;

14. разглежда и решава други въпроси, свързани с дейността на фонда, които не са от изключителната компетентност на Съвета.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Документите по ал. 1, т. 2 и 13, както и измененията в тях се предоставят на комисията в 7-дневен срок от тяхното приемане. Вътрешните правила за организацията и дейността на фонда уреждат неговата управленска и организационна структура, включително ръководните длъжности извън лицата по чл. 5, т. 2 и 3 и техните функции и правомощия.

(3) Управителният съвет ежегодно публикува информация за дейността на фонда в срок до 30 април на страницата на фонда в Интернет и по друг подходящ начин.

Чл. 12. (1) Управителният съвет разглежда и решава въпросите от своята компетентност на заседанията.

(2) По решение на управителния съвет на заседанията могат да присъстват служители от администрацията на фонда.

(3) По преценка на председателя на управителния съвет при разглеждането на конкретни въпроси от дневния ред на заседанието могат да присъстват и други лица.

Чл. 13. (1) Заседанията на управителния съвет са редовни и извънредни.

(2) Заседанията се свикват от председателя по негова собствена инициатива или по искане на един негов член.

(3) Управителният съвет заседава редовно най-малко веднъж месечно по предварително оповестен дневен ред, определен от председателя. Проектът на дневния ред и материалите по дневния ред се предоставят на членовете на управителния съвет най-късно два работни дни преди заседанието, а в случаите на извънредни заседания - най-късно предишния ден.

(4) В материалите се включва и проект на решение за всяка точка от дневния ред.

(5) По решение на всички присъстващи на заседанието членове на управителния съвет дневният ред може да бъде допълван или изменян при необходимост.

Чл. 14. (1) Заседанията се провеждат, ако присъстват повече от половината от членовете на управителния съвет.

(2) Заседанията на управителния съвет се ръководят от неговия председател, а при отсъствието му - от друг член, определен от управителния съвет.

(3) Заседанията приключват след изчерпване на дневния ред в същия ден. Когато дневният ред не може да бъде изчерпан в същия ден, заседанието продължава на следващия или в друг работен ден до окончателното изчерпване на дневния ред.

Чл. 15. (1) Управителният съвет приема решенията си с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от всички негови членове.

(2) Всеки член на управителния съвет има право на един глас. Не се допуска въздържане от гласуване, както и представителство при участие в заседанията и при гласуването.

(3) Всеки член на управителния съвет, който е гласувал против приетото решение, представя писмено мотивите си за това в 3-дневен срок от провеждане на заседанието.

(4) По изключение въз основа на предложение на председателя управителният съвет може да взема решения и неприсъствено, ако членовете му заявят писмено съгласието си с предлаганото решение. В този случай решението се взема с единодушие.

Чл. 16. (1) За всяко заседание на управителния съвет се води протокол, който се подписва от всички присъствали членове.

(2) В протокола се вписват имената на присъстващите на заседанието, разискваните въпроси от дневния ред, изказванията на присъстващите и приетите решения. В протокола изрично се отбелязва с какво мнозинство е гласувано всяко решение и имената на членовете на управителния съвет, гласували против.

(3) Протоколът се изготвя в срок два работни дни след приключване на заседанието.

(4) При необходимост от протокола се изготвя препис-извлечение, което се подписва от председателя и от определен от управителния съвет служител от администрацията на фонда.

Чл. 17. (1) Всеки член на управителния съвет е длъжен да разкрива писмено пред управителния съвет, когато от него се изисква да участва в разглеждането на въпрос, по отношение на който той или застрахователят (застрахователната група), които са го предложили, имат пряк или косвен интерес, пораждащ основателни съмнения в неговата безпристрастност, и това може да доведе до ненадлежащото изпълнение на неговите функции.

(2) В протокола по чл. 16, ал. 1 изрично се посочват наличието на конфликт на интереси в случаите по ал. 1, лицето, по отношение на което съществува, и конкретният въпрос, предмет на разглеждане.

(3) Член на управителния съвет не участва в обсъждането и при гласуването на решения по въпроси, по отношение на които за него, членовете на семейството му или за застрахователя

(застрахователната група), които са го предложили, съществува конфликт на интереси.

(4) Членовете на управителния съвет при изпълнението на своите задължения са длъжни да поставят интересите на фонда над своите лични интереси, както и над интересите на застрахователите (застрахователните групи), които са ги предложили.

Чл. 18. (1) Изпълнителният директор:

1. представява фонда в страната или в чужбина;
2. организира, ръководи и контролира текущата дейност на фонда;
3. сключва, изменя и прекратява трудовите договори със служителите от администрацията на фонда;
4. утвърждава длъжностните характеристики на служителите от администрацията на фонда;
5. организира съставянето на проекта на бюджет на фонда и го внася за разглеждане от управителния съвет;
6. организира и контролира изпълнението на одобрения за съответната година бюджет на фонда;
7. командирова членовете на управителния съвет и служителите от администрацията на фонда в страната и в чужбина;
8. извършва правните и фактическите действия във връзка с инвестирането на средствата на фонда в съответствие с решенията на управителния съвет и при спазване на законовите изисквания;
9. разпорежда се със средствата на фонда в съответствие с решенията на управителния съвет, този правилник и КЗ;
10. изпълнява и други действия, възложени му от управителния съвет.

(2) При осъществяване на своите правомощия изпълнителният директор сключва договори, издава заповеди, подписва документи и извършва други допустими от закона действия, произтичащи от предмета на дейност на фонда.

(3) Правомощията на изпълнителния директор в негово отсъствие се изпълняват в съответствие с определения от Съвета ред за заместване по чл. 7, ал. 1, т. 2.

Чл. 19. (1) Управителният съвет в своята дейност се подпомага от администрация.

(2) Служителите от администрацията на фонда се назначават по трудов договор.

(3) Трудовите възнаграждения се определят въз основа на правила за работната заплата във фонда по чл. 11, ал. 1, т. 2.

Чл. 20. (1) За изпълнение на определени задачи или дейности, които имат периодичен или извънреден характер и са свързани с основните дейности на фонда, могат да бъдат привлечени извънщатни сътрудници.

(2) Правата и задълженията на лицата по ал. 1 се определят в сключения с тях договор от изпълнителния директор.

Чл. 21. (1) Служителите от администрацията на фонда изпълняват възложените им задачи и отговарят за изпълнение на работата съобразно длъжностните им характеристики.

(2) Служителите от администрацията на фонда и лицата по чл. 20, ал. 1 нямат право да разгласяват лично или чрез друго информацията, представляваща застрахователна, банкова, професионална или друга защитена от закона тайна, която им е станала известна във връзка с осъществяване на възложената им дейност.

Чл. 22. (1) Членовете на управителния съвет и служителите от неговата администрация могат да получават допълнително материално стимулиране към основното месечно възнаграждение при условия и по ред, определени в правилата за работната заплата по чл. 11, ал. 1, т. 2.

(2) Правото на допълнително материално стимулиране на служителите се определя въз основа на периодична оценка на индивидуалното им трудово изпълнение.

Раздел III. Средства на фонда

Чл. 23. (1) Средствата на фонда се набират от:

1. вноски на застрахователите по чл. 3;
2. допълнителни вноски на застрахователите по чл. 3;
3. (доп. - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) глоби и имуществени санкции по чл. 315 КЗ и петдесет на сто от имуществените санкции по чл. 317а, ал. 4 КЗ;
4. приходи от инвестиране на средствата на фонда;
5. други източници, незабранени със закон.

(2) Минималният размер на разполагаемите средства на фонда е 3 000 000 лв. Разполагаемите средства на фонда са неговите активи, намалени с предвидимите задължения.

(3) Размерът на вноските по ал. 1, т. 1 се определят с решение на комисията по предложение на Съвета или по нейна инициатива въз основа на сключените задължителни застраховки "Гражданска отговорност" и сключените задължителни застраховки "Злополука", включително граничните застраховки. Комисията не е обвързана от размерите, предложени от Съвета.

(4) Допълнителните вноски по ал. 1, т. 2 се събират, в случай че разполагаемите средства във фонда спаднат под минималния размер по ал. 2 или при друга необходимост от финансиране на дейността на фонда.

(5) Решенията по ал. 3 се обнародват в "Държавен вестник".

(6) Застрахователите, които не извършват дължимите плащания по ал. 1, т. 1 и 2, дължат законната лихва за срока на забавата. Вземанията на фонда за вноски и за лихви по тях се определят по основание и размер с решение на управителния съвет.

(7) Средствата на фонда се инвестират в съответствие с решение на управителния съвет по реда за инвестиране на техническите резерви на застрахователите, предвиден в КЗ, и съобразно общите принципи за инвестиране по чл. 7, ал. 1, т. 8, приети от Съвета.

Чл. 24. (1) Средствата на фонда се разходват за:

1. извършване на плащанията по чл. 28 към увредени лица и възстановяване на плащания на компенсационни органи по чл. 34;
2. плащане на административни и други разходи, свързани с дейността на фонда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Административните и другите разходи са за сметка на приходите по чл. 23, ал. 1, т. 4 и 5. Административните и другите разходи могат да се покриват и с други средства на фонда, ако това е предвидено в бюджета на фонда за съответната година.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.)

Чл. 25. (1) При недостиг на средствата на фонда по чл. 23, ал. 4 на следващия ден след установяването му управителният съвет уведомява комисията и свиква заседание на Съвета.

(2) Размерът на вноските по чл. 23, ал. 1, т. 2 се определя с решение на комисията по предложение на Съвета или по нейна инициатива въз основа на усреднения пазарен дял на застрахователите по тези застраховки за последните 3 календарни години считано от датата на възникване на недостига.

(3) Предложението на Съвета относно размера на допълнителните вноски по чл. 23, ал. 1, т. 2 се изпраща в комисията на следващия ден след неговото приемане, но не по-късно от един месец след датата на установяване на недостига по чл. 23, ал. 4. Комисията не е обвързана от размерите,

предложени от Съвета.

(4) Когато е установила обстоятелствата по чл. 23, ал. 4, комисията взема решение за набиране на допълнителни вноски и определя техния размер по своя инициатива.

(5) С решението по ал. 2 комисията определя и срока, в който застрахователите следва да внесат допълнителната вноска.

(6) Решението на комисията по ал. 2 се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 26. (1) Проектът на бюджет на фонда се приема от управителния съвет до 31 октомври на предходната година и се представя на Съвета за утвърждаване не по-късно от 15 ноември. Проектът на бюджет се предоставя и на комисията за сведение.

(2) Съветът одобрява представения проект или го връща в цялост за преработване, като дава съответните задължителни указания. С решението за връщане се насрочва ново заседание на Съвета не по-рано от 20 дни и не по-късно от 30 дни считано от датата на заседанието. Представените застрахователи се считат уведомени за датата и мястото на новото заседание. Когато на заседанието са присъствали представители на всички застрахователи, участващи в управлението на фонда, с единодушно решение заседанието може да се насрочи в по-кратък срок.

(3) Управителният съвет е длъжен да изпълни дадените по реда на ал. 2 указания и да представи нов проект на бюджета на членовете на Съвета не по-късно от 14 дни преди датата, за която е насрочено следващото заседание по ал. 2. Когато на първото заседание са присъствали представители на всички застрахователи, с единодушно решение може да бъде определен по-кратък срок, в който да бъде представен преработеният проект.

(4) Когато указанията не са били спазени и проектът на бюджета е бил изготвен в нарушение на правилника, Съветът самостоятелно преработва проекта и го утвърждава в този му вид.

(5) Бюджетът се представя на комисията в 7-дневен срок от утвърждаването му.

Чл. 27. (1) Управителният съвет изготвя годишен финансов отчет не по-късно от 1 март на следващата година и свиква заседание на Съвета за неговото приемане не по-късно от 30 дни след датата на изготвянето му. Годишният финансов отчет се представя и на комисията.

(2) Годишният финансов отчет на фонда се заверява от двама регистрирани одитори, утвърдени от заместник-председателя.

(3) При констатирани нарушения комисията, съответно заместник-председателят, взема подходящи мерки съгласно КЗ.

Раздел IV.

Изплащане на обезщетения

Чл. 28. (1) Фондът изплаща обезщетения:

1. по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за:

а) имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, когато пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и е причинено от неидентифицирано моторно превозно средство;

б) (В сила от 01.01.2007 г.) имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако:

аа) пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност";

бб) (доп. - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство, което е било доставено в Република България от друга държава членка и не е било формално регистрирано в Република България, при условие че събитието настъпи в 30-дневен срок от приемането на моторното превозно средство от приобретателя и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност";

вв) пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава, и виновният водач няма сключена гранична застраховка или сертификат "Зелена карта";

гг) пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и владението върху което е било отнето чрез кражба, грабеж или престъпление по чл. 346 от Наказателния кодекс;

дд) (нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и е било причинено от моторно превозно средство, което няма регистрационен номер или има невалиден регистрационен номер, или регистрационен номер, който не се отнася за това моторно превозно средство, и виновният водач няма сключена и действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

2. по задължителна застраховка "Злополука" - ако превозвачът не е имал сключена застраховка.

(2) (*) (В сила от 11.06.2007 г.) Значителни телесни увреждания по смисъла на чл. 288, ал. 2 КЗ са телесните увреждания:

1. довели до временна или трайна загуба на съзнанието на пострадалия;
2. изразяващи се в нараняване, проникнало в черепната, гръдната или коремната кухина, включително и закрито нараняване, наложило хирургическа интервенция в черепната, гръдната или коремната кухина;
3. изразяващи се във фрактура на костите на черепа или на гръбначния стълб, загуба на част от тялото или трайна деформация, включително фрактура на челюст или избиване на зъб;
4. изразяващи се в загуба на репродуктивна способност или парализа на тялото или на част от него или в загуба на говор, или в загуба или намаляване с не по-малко от 25 на сто на зрение или слух за период не по-кратък от 3 месеца;
5. изразяващи се във фрактура на крайник с изключение на фрактури на пръстите и фисура на кости без счупване;
6. различни от уврежданията по т. 1 - 5, които са довели до престой в лечебно заведение за болнична помощ, продължил не по-малко от 7 дни.

Чл. 29. (1) Фондът не извършва плащане във връзка със задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за:

1. вредите, претърпени от виновния водач на моторното превозно средство;
2. вредите, причинени на имуществото на пътник в моторното превозно средство, управлявано от виновния водач, или на имуществото на член на семейството на виновния водач;
3. вредите, причинени на моторното превозно средство, управлявано от виновния водач, както и за вредите, нанесени на имущество, превозвано с това моторно превозно средство;
4. вредите, причинени при използването на моторно превозно средство за участие в състезания, при условие че спазването на правилата за движение по пътищата не е било задължително за участниците в състезанието;
5. вредите, причинени при използване на моторното превозно средство по време на акт на тероризъм или война, при условие че увреждането на третите лица е в непосредствена връзка с такъв акт;
6. вредите, причинени от превозването на радиоактивни, химически или други материали,

представляващи повишена опасност;

7. вредите, представляващи замърсяване на околната среда;

8. вредите, произтичащи от загуба или унищожаване на пари, бижута, ценни книжа, всякакви видове документи, марки, монети или други подобни колекции;

9. възстановяване на плащания, извършени от системата на държавното социално или здравно осигуряване при или по повод на смърт или телесно увреждане вследствие на застрахователно събитие;

10. лихви за забава, начислени в тежест на виновния водач преди датата на завеждане на претенцията за обезщетение по реда на чл. 31, ал. 1;

11. обезценка на увреденото имущество;

12. глоби, конфискации и други имуществени санкции, които не представляват реализация на гражданската отговорност на виновния водач;

13. вредите, за които обезщетението е било заплатено от виновния водач или от трето лице;

14. вредите на чуждо имущество, причинени на територията на Република България от неидентифицирано моторно превозно средство, освен в случаите по чл. 288, ал. 2 КЗ;

15. вредите, претърпени от лице, което по собствена воля е пътувало в моторното превозно средство, като е знаело, че владението върху него е било придобито чрез кражба, грабеж или престъпление по чл. 346 от Наказателния кодекс.

(2) В случай на спор между фонда и застраховател, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност", относно това, кой трябва да обезщети увреденото лице, обезщетението се изплаща от застрахователя. Ако бъде установено, че отговорността е на фонда, той възстановява на застрахователя сумата, платена на увреденото лице, заедно със законната лихва.

(3) Фондът не изплаща обезщетение във връзка със задължителна застраховка "Злополука", когато събитието е настъпило вследствие на:

1. война, размирици или действия, имащи военен характер, бунтове, граждански вълнения и други подобни;

2. терористичен акт;

3. опит за извършване или извършване на престъпление от общ характер от пътник;

4. самоубийство или опит за самоубийство на пътник;

5. заболяване от каквото и да е естество на пътник, включително епилептични припадъци или припадъци от други заболявания, кръвоизливи, парализи, стомашно-чревни инфекции, хранителни отравяния и др., освен в случаите, когато вследствие на застрахователно събитие се породят болестни страдания и те причинят смърт или телесно увреждане;

6. преждевременно раждане или аборт на пътник, освен ако те са предизвикани от настъпила злополука;

7. температурни влияния (простуда, измръзване, слънчев или топлинен удар), операции, облъчване, инжекции и други лечебни действия на пътник, доколкото те не са следствие от възникнала злополука;

8. алкохолни отравяния и пряко причинени от тях увреждания на пътник, употреба на наркотични вещества или техни аналози от пътник;

9. земетресение или атомни и ядрени експлозии, радиоактивни продукти и замърсявания от тях, радиационно (йонизиращо) лъчение.

Чл. 30. (1) Размерът на обезщетението, изплащано от фонда, не може да надхвърля размера на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки, определена за годината, в която е настъпило пътнотранспортното произшествие. Лихвите за забава по чл. 31, ал. 9 се изчисляват отделно.

(2) При смърт или телесни увреждания на трети лица обезщетението се определя от експертна

комисия към фонда по правила, приети от Съвета, или по съдебен ред.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) При вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда. При определяне на обезщетения за имуществени вреди фондът може да привлича и независим експерт. Обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с приложения № 1 - 6 към чл. 15, ал. 4 от Наредба № 24 от 2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и 2 КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства (обн., ДВ, бр. 25 от 2006 г.; изм., бр. 36 от 2006 г.), а обезщетенията за вреди на други имущества - в съответствие с правилата по чл. 7, ал. 1, т. 9.

(4) Обезщетението по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" се определя и заплаща във валутата, в която е предявена претенцията, освен в случаите, когато инвестициите в тази валута са регулирани, или валутата подлежи на трансферни ограничения или поради други причини не е подходяща за инвестиране на средствата на фонда. Претенции за обезщетения във връзка със застрахователни събития, настъпили на територията на Република България, се предявяват в местна валута.

Чл. 31. (1) Претенция за изплащане на обезщетение на увреденото лице се предявява пред фонда с писмена молба, към която се прилагат доказателства относно пътнотранспортното произшествие, правото на заявителя да получи обезщетение във връзка със събитието и размера на причинените вреди. Към молбата, с която се предявява претенцията по задължителна застраховка "Злополука", се прилагат и доказателства, че пострадалият по време на злополуката е имал качеството на пътник.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Всички претенции, включително претенциите, предявени посредством застрахователите по чл. 3, ал. 1, се завеждат в регистър. В регистъра се завеждат и претенции с непълни доказателства. Фондът удостоверява всяка заведена претенция.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) При завеждане на претенцията фондът уведомява заявителя за доказателствата, които той трябва да представи за установяване на основаниято и размера на претенцията си, както и за основанията и реда за искане на други доказателства по реда на ал. 6 и за сроковете за произнасяне по ал. 7, и извършва оглед на увредено имущество, ако такъв е необходим. Не се допуска изискване на доказателства по чл. 105, ал. 5 КЗ. Увреденото лице не е длъжно да доказва, че виновният водач не може или отказва да плати обезщетението.

(4) Фондът е длъжен в срок до два месеца от получаване на молбата на увреденото лице да събере допълнително необходимите доказателства, да извърши оглед, ако такъв е необходим.

(5) Когато претенцията е предявена пред застраховател по чл. 3, ал. 1, фондът може да събира допълнителни доказателства и след срока по чл. 288, ал. 9, изречение трето. В този случай определянето на размера и изплащането на обезщетението на увреденото лице се извършва от фонда.

(6) Допълнителни доказателства може да се изискват само в случай, че необходимостта от тях не е можело да бъде предвидена към датата на завеждане на претенцията и най-късно в срок 45 дни от датата на представяне на доказателствата, изискани при завеждане на претенцията. Когато допълнителните доказателства не се представят в срок, управителният съвет се произнася по претенцията, като взема предвид наличните доказателства и след като служебно е установил необходимите обстоятелства по реда на чл. 106 КЗ, когато са налице условия за това.

(7) Срокът за произнасяне по претенцията е 15 дни от датата на представяне на необходимите доказателства, но не може да бъде по-дълъг от 3 месеца от датата на завеждане на претенцията.

(8) В срока по ал. 7 управителният съвет:

1. мотивирано определя и изплаща размера на обезщетението;
2. мотивирано отказва плащането - когато не е налице основание за плащане или когато представените доказателства не са били достатъчни за установяване на основаниято или размера

на обезщетението.

(9) Фондът уведомява увреденото лице за взетото решение и дължи лихва за забава от датата, на която изтича срокът за произнасяне по претенция.

(10) Разходите за определяне и изплащане на обезщетението са за сметка на:

1. виновния водач - когато фондът изплаща обезщетение във връзка с гражданска отговорност на водач на моторно превозно средство;
2. фонда - когато фондът изплаща обезщетение във връзка с гражданската отговорност на водач на моторно превозно средство и пътнотранспортното произшествие е било причинено от неидентифицирано моторно превозно средство;
3. превозвача - когато фондът изплаща обезщетение във връзка със задължителна застраховка "Злополука".

(11) Когато представените доказателства не са били достатъчни за установяване на основанието или размера на обезщетението, в отказа си фондът е длъжен да посочи подлежащите на установяване обстоятелства заедно с доказателствените средства за тяхното установяване при спазване на разпоредбите на чл. 105 КЗ.

Чл. 32. Увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако фондът не се произнесе по подадената молба в срока по чл. 31, ал. 7, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на обезщетението.

Чл. 33. (1) След изплащане на обезщетението по чл. 28, ал. 1 или по чл. 288, ал. 2 КЗ фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по чл. 31, ал. 10. Когато увреденото лице разполага с изпълнителен лист срещу виновния водач, фондът може да се ползва от правата по него въз основа на документите и извлеченията от сметките, с които се установяват платените от него суми. Когато фондът е определил и изплатил обезщетение, което е по-малко от размера по изпълнителния лист, в изпълнителното производство увреденото лице удовлетворява вземането си за разликата преди фонда.

(2) След изплащане на обезщетението по чл. 28, ал. 1, т. 2 фондът има право на иск срещу превозвача до размера на платеното и на разходите по чл. 31, ал. 10.

(3) За вземанията си по ал. 1 и 2 фондът може да се снабди с изпълнителен лист въз основа на документите и извлеченията от сметките, с които те се установяват, ако не получи плащане в едномесечен срок от получаването на писмена покана от виновния водач, съответно превозвача.

Чл. 34. (*) (1) Гаранционният фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган в държава членка, когато:

1. моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят;
2. (изм. - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и не може да се определи моторното превозно средство или;
3. (нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава, и в двумесечен срок от настъпването на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят.

(2) Сумите по ал. 1 се възстановяват в пълен размер в срок 15 дни от писменото заявление на съответния компенсационен орган.

(3) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Фондът възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (бюрото) в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от пътно- транспортни

произшествия по чл. 28, ал. 1, т. 1, буква "б", "аа", "бб", "гг" и § 5а, настъпили в друга държава членка. Сумите се възстановяват в срок 15 дни от писменото заявление на бюрото.

(4) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) След възстановяване на сумите бюрото предоставя на фонда документите, с които разполага във връзка с изплатената от него претенция.

Раздел V.

Структура и дейност на информационния център

Чл. 35. (1) За целите на предоставяне на възможност на увреденото лице да получи обезщетение по задължителните застраховки "Гражданска отговорност" и "Злополука" към фонда се създава Информационен център.

(2) Информационният център се ръководи от лице с подходяща квалификация в сферата на информационните технологии.

Чл. 36. (1) Информационният център поддържа регистър на:

1. регистрационните номера на моторните превозни средства, които обичайно се намират на територията на Република България;
2. застрахователите, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" в Република България;
3. данни от договорите за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", от сертификатите "Зелена карта" и от договорите за гранична застраховка относно номер на застрахователния договор, името на застрахователя, начална и крайна дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на моторното превозно средство, име/наименование и адрес/адрес на управление на собственика;
4. списък на представителите за уреждане на претенции на застрахователите, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност", назначени за Република България от застрахователи със седалище в държава членка и назначени за държавите членки от застрахователи със седалище в Република България;
5. данни за превозвачите, получили разрешение да извършват обществен превоз на пътници;
6. застрахователите, предлагащи задължителна застраховка "Злополука" в Република България;
7. данни от договорите за задължителна застраховка "Злополука" относно номера на застрахователния договор, името на застрахователя, начална и крайна дата на покритието, регистрационния номер на средството за обществен превоз;
8. сведения за моторните превозни средства във всяка държава членка, които са освободени от задължението да сключват задължителна застраховка "Гражданска отговорност", както и за органите, натоварени да изплащат обезщетение на лицата, увредени от такива автомобили;
9. (нова - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) данни за пътнотранспортните произшествия и за участниците в тях.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Информацията се събира по електронен път и се обработва и съхранява във формата на електронна база данни. Базата данни се архивира веднъж седмично на оптичен носител. Срокът за съхраняване на информацията по ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 е 7 години считано от датата на прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство или от прекратяването на застрахователния договор. Срокът за съхраняване на информацията по ал. 1, т. 5, 6 и 7 е 5 години от датата на прекратяване на дейността като превозвач на пътници със средства за обществен превоз или от прекратяване на застрахователния договор. Срокът за съхранение на информацията по ал. 1, т. 9 е 7 години от датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие.

(3) При обработката на лични данни се прилага Законът за защита на личните данни.

(4) (Нова - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Информацията по ал. 1, т. 4 се публикува на страницата на

фонда в Интернет.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 6 от 2009 г., в сила от 30.06.2009 г.) На страницата на Информационния център към фонда в интернет се дава публичен достъп до регистър на данни от договорите за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите относно номер на застрахователния договор, името на застрахователя, дата на сключване, начална и крайна дата на покритието. Данните се получават при задаване на регистрационния номер или номер на рама (шаси) на моторното превозно средство, или серия и номер на знака на фонда, поставен на моторното превозно средство.

Чл. 38. (1) Информационният център предоставя на увреденото лице във връзка с правото му да получи обезщетение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" следната информация:

1. фирмата, седалището и адреса на управление на застрахователя;
2. номера на застрахователния договор;
3. името и адреса, съответно фирмата, седалището и адреса на управление на представителя за уреждане на претенции в държавата членка по пребиваване на увреденото лице.

(2) Информационният център предоставя и сведения за самоличността и адреса на собственика, обичайния водач или регистрирания държател на моторното превозно средство според документите за неговата регистрация, когато увреденото лице има законен интерес от тяхното получаване.

(3) Информационният център предоставя на увреденото лице във връзка с правото му да получи обезщетение по задължителна застраховка "Злополука" фирмата, седалището и адреса на управление на застрахователя и номера на сключения застрахователен договор, както и сведения за фирмата, седалището и адреса на управление на превозвача, когато увреденото лице има законен интерес от тяхното получаване.

(4) Във връзка с предоставянето на информацията по ал. 1 относно застрахователни договори, сключени извън Република България, или във връзка с моторни превозни средства, които обичайно се намират извън Република България, Информационният център изисква необходимите данни от информационните центрове в държавите членки. Информационният център предоставя информацията от регистъра и в случаите, когато е постъпило искане от информационен център на друга държава членка.

(5) Когато Информационният център не разполага с информация за самоличността или адреса на лицата по ал. 2, съответно фирмата, седалището или адреса на управление на лицата по ал. 3, той я получава въз основа на писмено искане от застрахователя, който е сключил съответния застрахователен договор, или от компетентния държавен орган, който поддържа регистрите на собствениците на моторни превозни средства или на превозвачите.

(6) За предоставянето на информацията по ал. 1, 2 или 3 увреденото лице посочва в заявлението си точните дата и място на настъпване на застрахователното събитие и регистрационния номер на превозното средство, с което е причинено пътнотранспортното произшествие, както и други сведения за неговото установяване, ако такива са му известни.

(7) Информационният център предоставя информацията по този член, с която разполага, не по-късно от 3 дни след получаване на писменото запитване от увреденото лице. За информацията по ал. 5 срокът може да се удължи, като не може да бъде по-дълъг от 15 дни след получаване на писменото запитване от увреденото лице. Информацията се предоставя безплатно.

(8) Правото на достъп до информацията по ал. 1 и 2 се гарантира на увреденото лице за период 7 години от датата на застрахователното събитие. Правото на достъп до информацията по ал. 3 на лицата, които ползват права по задължителна застраховка "Злополука", се гарантира за срок 5 години от датата на застрахователното събитие.

Чл. 39. (1) Всеки застраховател по чл. 4 представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица.

(2) Справката по ал. 1 съдържа информацията по чл. 36, ал. 1, т. 3 и 7 и се подава по начин и във формат, определен от управителния съвет на фонда във връзка с изискванията на системата за автоматизирана обработка на информацията, като се гарантират автентичността и сигурността на подадените данни.

(3) Застрахователите по чл. 36, ал. 1, т. 2 представят ежегодно на Информационния център списък на местата си на дейност в рамките на държавите членки, както и на представителите си за уреждане на претенции по чл. 269 КЗ и го актуализират в срок 15 дни от датата на извършване на промяна на съответните обстоятелства.

Чл. 40. (1) За целите на поддържането на регистъра по чл. 36, ал. 1 Информационният център обменя информация с Министерството на вътрешните работи и Министерството на транспорта по ред, определен с Наредба № Ів-991 от 2006 г. за формите и начина на обмен на информация и взаимодействие между Информационния център по задължителните застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците, Министерството на вътрешните работи и Министерството на транспорта (ДВ, бр. 57 от 2006 г.).

(2) Информационният център уведомява собствениците на моторни превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

(3) (*) Информационният център предоставя ежеседмично на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи списък на моторните превозни средства, за които не са били представени доказателствата по ал. 2. Информационният център уведомява органите, които осъществяват държавния надзор върху превозвачите на пътници със средства за обществен превоз, за превозвачите, които не са сключили задължителна застраховка "Злополука".

Раздел VI.

Надзор върху дейността на фонда

Чл. 41. (1) Фондът подлежи на надзор по реда на КЗ. Прилага се съответно част шеста от КЗ и чл. 18 и 19 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 40 от 2007 г.) Заместник-председателят може да предписва извършването на промени в правилата по чл. 7, ал. 1, т. 9 или по чл. 11, ал. 1, т. 13, когато със същите се засягат правата на увредените лица.

Чл. 42. (1) Управителният съвет представя в комисията:

1. годишен отчет за дейността си и доклад за състоянието на средствата на фонда до 31 март следващата година;

2. тримесечни справки до края на месеца, следващ тримесечието, за:

а) отчета за изпълнение на бюджета;

б) приходите и разходите на фонда;

в) заведените претенции за обезщетение;

г) взетите решения за изплащане на обезщетение и за отказ;

д) действията по събиране на вземанията по чл. 33;

е) инвестираните средства на фонда.

(2) Информацията по ал. 1, т. 2, букви "в" - "е" се представя и на годишна база в срок до 31 март следващата година.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Правилникът за устройството и дейността на Гаранционния фонд (ДВ, бр. 20 от 2005 г.) се отменя.

§ 2. (1) Член 3, ал. 1, т. 3 и чл. 28, ал. 1, т. 1, буква "б" влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

(2) До датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Гаранционният фонд изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако:

1. пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите;

2. пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на държава, различна от Република България, и виновният водач няма сключена гранична застраховка или сертификат "Зелена карта";

3. пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, владението върху което е било отнето чрез кражба, грабеж или престъпление по чл. 346 от Наказателния кодекс.

§ 3. Член 28, ал. 2 влиза в сила от 11 юни 2007 г. и се прилага за всички заведени претенции за обезщетение, по които към тази дата управителният съвет на Гаранционния фонд не се е произнесъл.

§ 4. Член 34 влиза в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и компенсационните органи на държавите членки в съответствие с чл. 6, ал. 3 от Директива 2000/26/ЕО за сближаване на законите на държавите членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви на Съвета 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО.

§ 5. (1) Член 40, ал. 3, изречение първо влиза в сила от 14 юли 2007 г.

(2) До влизането в сила на чл. 40, ал. 3, изречение първо се прилага § 2, ал. 2 и 3 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № Ів-991 от 2006 г. за формите и начина на обмен на информация и взаимодействие между Информационния център по задължителните застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците, Министерството на вътрешните работи и Министерството на транспорта.

(3) Комисията за финансов надзор предоставя на Гаранционния фонд информацията за самоличността и адреса на собствениците на моторните превозни средства, във връзка с чието притежаване и използване няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

§ 5а. (Нов - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) Фондът изплаща обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие смърт или телесни увреждания или за вреди на чуждо имущество, причинени в държава членка, различна от Република България, от моторно превозно средство, за което няма сключена и действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, носещо регистрационен номер с изтекла валидност, който първоначално е бил издаден в Република България при условие, че пътнотранспортното произшествие е настъпило между 1.VIII.2007 и 31.VII.2012 г.

§ 6. Съветът на Гаранционния фонд приема правилата по чл. 7, ал. 1, т. 9 в шестмесечен срок от влизане в сила на този правилник.

§ 6а. (Нов - ДВ, бр. 6 от 2009 г.) (1) За целите на управлението и изплащането на средства от встъпителната вноска в обезпечителния фонд, направена от министъра на финансите по § 146, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането (ДВ, бр. 97 от 2007 г.), Гаранционният фонд е администратор на помощ по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за държавните помощи.

(2) Средствата от встъпителната вноска се държат по отделна банкова сметка, като плащанията от нея се отчитат отделно от другите плащания.

(3) Със средства от встъпителната вноска по ал. 1 могат да се изплащат гарантирани застрахователни вземания на потребители, които не са търговци, освен в случаите, когато средствата на обезпечителния фонд, набрани по реда на чл. 311з и чл. 311л, ал. 1, не са достатъчни за изплащане на гарантираните застрахователни вземания на търговците, които представляват микропредприятия по Закона за малките и средните предприятия. В случаите на плащания в полза на предприятия средствата от встъпителната вноска се разходват под формата на схема за минимална помощ по смисъла на Регламент 1998/2006 на Комисията за прилагането на членове 87 и 88 от Договора относно минималната помощ.

(4) Преди изплащане на гарантирано застрахователно вземане на търговец микропредприятие със средства от държавната вноска по ал. 1:

1. управителният съвет на Гаранционния фонд уведомява писмено оправомощеното лице, че изплащаната сума има характер на минимална помощ по смисъла на Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от договора към минималната помощ;
2. търговецът е длъжен да декларира писмено дали е получавал друга минимална помощ през предходните две финансови години и през текущата година, както и размера на получената помощ.

(5) Плащане на гарантирано застрахователно вземане на търговец не се извършва в случаите, когато с него се надвишават праговете по чл. 2, параграф 2, алинея първа на Регламент 1998/2006 на Комисията за прилагането на членове 87 и 88 от Договора относно минималната помощ.

(6) За всяко плащане на гарантирано застрахователно вземане по ал. 4 Гаранционният фонд образува самостоятелно досие, в което се съдържат всички документи, свързани с основанието, размера и плащането на вземането. Досието се съхранява в срок 10 години.

(7) Гаранционният фонд създава и поддържа регистър на гарантирани застрахователни вземания, изплатени на търговци по реда на ал. 4, който съдържа:

1. фирмата и трите имена на едноличния търговец, съответната фирма за останалите търговци;
2. основание за плащането;
3. размер на изплатеното застрахователно вземане;
4. дата на плащането.

(8) В срок до три дни от заплащане на гарантирано застрахователно вземане по ал. 4 Гаранционният фонд представя на министъра на финансите справка, съдържаща информацията

по приложение № 5 към чл. 8, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за държавните помощи.

(9) Юридическите лица с нестопанска цел, които извършват стопанска дейност по реда на чл. 3, ал. 3 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел, се третират като търговци.

§ 7. Този правилник се издава на основание чл. 287, ал. 7 от Кодекса за застраховането и е приет с Решение № 63-П от 16 август 2006 г. на Комисията за финансов надзор.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ПРАВИЛНИК ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА
УСТРОЙСТВОТО И ДЕЙНОСТТА НА ГАРАНЦИОННИЯ ФОНД

(ОБН. - ДВ, БР. 6 ОТ 2009 Г.)

§ 9. Разпоредбата на § 7 влиза в сила от 30 юни 2009 г.